

Friderika I. Da bi mogel podpirati svojo mater, ki je bila uboga vdova, prevzame večkrat za denar mesto svojih tovarišev nočno čuvanje v kraljevi predsobi. Neko noč ni mogel kralj spati in je večkrat pozvončkal služniku, da bi mu prišel kaj brat. Toda zastonj je vse klicanje. Kralj vstane in gre sam v strežnikovo sobo. Tu zagleda našega mladeniča, ki je pri mizi spal nad pričetim pismom. Kralj se tiho približa in bere: »Pre-draga, preljuba mati! Nocoj je že tretja noč, da za denar stražim pri kralju. Skoro ne morem več zmagovati. Ali veseli me, da sem zopet zaslužil za Vas deset tolarjev, katere Vam tukaj pošljem . . .« Kralj je zelo ginjen in pusti mladeniča še dalje spati, gre v svojo sobo in prinese dva zavitka cekinov ter mu dene v vsak žep jednega in gre zopet v posteljo. Ko se mladenič zbudi in najde denar v žepih, se mu takoj dozdeva, da mu ga je kralj vtaknil v žepe. Kakor je bil tudi vesel tega daru, ker bode mogel zopet zdatno podpirati svojo ljubo mater, vendar se je zelo prestrašil, zato, ker ga je bil kralj našel spečega. Precej zjutraj gre in poklekne pred kralja, prosi ga odpuščenja in se zahvali za milostni dar. Kralj pa pohvali njegovo sinovsko ljubezen in si ga izvoli za častnika, ki se je pozneje povspel do najvišje vojaške časti.

Biser.

<p>Kaj gledaš, deček, in strmiš V razložbo dragotin bogato? Li biserov si teh želiš, Ki to blago krasijo zlato?..</p>	<p>A miren bodi, ne toguj, Če lasten tak ni biser tebi: Saj drugi pač, najdražji, čuj, Sedaj že biser nosiš — v sebi!</p>
<p>Igrá pa solza ti v očeh! . . . Morda ti žal srce preveva, Ker biserov v življenja dneh, Zlatá, težko imel boš, reva!</p>	<p>Da skrbno bi ga čuval vsaj; Za ceno ne prodal nobeno, Srce nedolžno svoje, znaj, Nad biser vsak vzneseno!</p>

Al. Peterlin.

